

tillæg under de nuværende Løber, et lignende Lønningstillæg for Fremtiden, at jeg for mit Vedkommende ikke vil kunne gaa ind paa at stemme paa nogen Finanslov, hvori der findes et Dyrctidstillæg til Embedsmændene, som er bestemt til en lavere Grænsse, end hidtil. Denne Grænsse er nemlig ikke vilkaarlig, som det tidligere er blevet sagt, den har flere Aars Hævd; men enhver anden Grænsse, hvad enten der bliver 4350 Kr. eller 2550 Kr., er efter min Mening fuldstændig vilkaarlig, fuldstændig meningsløs og fuldstændig uskiftet til at opnaa det, som der skulde opnaaes, nemlig en Næsfærdighed mod Alle. Hvad de øvrige Ændringsforslag angaar, skal jeg stemme for dem, men dog med den Bestemmelse, at dersom der med Hensyn til disse paa et senere Trin maatte foregaa Forandring, skal jeg kunne finde mig deri, og dette gjælder blandt Andet ogsaa om Universitetet. Jeg tror, at der under de nuværende Forhold, hvor Universitetets Forhold jo igjen ere Gjenstand for Underøgelse, maatte kunne findes et Kompromis, som kunde være tilfredsstillende for alle Parter, selv for den høitagtede Kultusminister ved en mild Fortolkning af den ærede Ministers egne Ord. Jeg har bedet om Uilalidelse til at maatte udtale dette for at præcisere min Stilling til Ændringsforslagene, og jeg har saa meget mere fundet Grund dertil, som jeg veed, at, hvad jeg har udtalt, ikke ganske stemmer med flere af mine høitagtede Kollegers Mening.

Sauerlev: Jeg kan ikke være enig med den ærede sidste Læser (Sessen), idet jeg finder, at det Finanslovsforslag, som er os oversendt fra Folkethinget, ikke alene er brugeligt, men godt brugeligt. Naar jeg ogsaa denne Gang ser, at det er den høitærede Regjering, der stiller Ændringsforslagene til Finansloven, er det for mig et Bevis paa, at den Strid, som tilsyneladende føres mellem Thingene, i Virkeligheden er en Strid, der føres mellem den høitærede Regjering og det andet Thing, og det forekommer mig, at denne Strid er noget søgt. Vel veed jeg godt, at den høie Regjering, da den for sex Aar siden traadte til, vel neppe med Ære blev kaldt en Kampregjering. Den har viist, at den var det, idet det har været muligt for den høie Regjering at sprænge den Opposition, som dengang alt var i det andet Thing, saaledes at den ikke kan føre Kampen saaledes, som den var begyndt. Den høie Regjering har efter min Opfattelse endnu een Opgave at skulle løse, og for at det skal kunne lykkes den, vil Kampen fortsættes; det er nemlig den, at man vil paatvinge det andet Thing en Bevillingspligt istedetfor, som det grundlovs-mæssigt har, en Bevillingsret, og det

er derom, mener jeg, at Kampen føres, ellers kan jeg ikke forstaa, at man tror og kan have Haab om at kunne gennemføre det, der her foreslaas. Naar det andet Thing gjentagende Gange har negtet at sige ja til det, som den ærede Regjering her har foreslaaet, er det min Mening, at det er det andet Things Overbevisning, at det ikke kan forsvare at gaa videre. Vil man analysere det, der forlanges, og se, om det i Virkeligheden er Forlangender af en saadan Vigtighed, at Regtelsen vil være til stor Støtte for Statshusholdningen, vil det efter min Opfattelse vise sig, at det langfra er Ulsældet. Ser man hen til Forslagene om Bevillinger til den høitærede Krigs- og Marineminister, er der ganske vist eet Spørgsmaal, der kunde siges at have stor principiel Betydning, nemlig Spørgsmaalet om Naabegyndelsen af et større Panzerfæst af Helgolandsklassen. Nu har den sidste ærede Læser ganske vist søgt at hævde, at det var Meningen med Loven om Søværnets Ordning, at det var Skibe af denne Type, der skulde bygges. Mig forekommer det, at det, der indeholdes i Søværnsloven rummer meget, og naar det hedder „større Skibe“, vil f. Ex. et Skib af Helgolandsklassen vist neppe blive betragtet som et større Skib i den engelske eller franske Marine, medens det ganske vist i vor Marine er et meget stort Skib, og de 12 „større Skibe“, som Søværnsloven bebuder, kan det meget godt forsvares at kalde saaledes, selv om de bygges efter den Bevilling, som er tilbuddet af Folkethinget, nemlig 2½ Million. Det er Sagen, set fra den Side; fra en anden Side set staar jeg stadig og vedblivende paa den Betragtning, at jeg vil anse vort Forsvar for langt bedre betrygget ved at have Skibe af den Størrelse, hellere mindre end større. Det er naturligt, at vi saa vilde saa langt flere Fartøier, og Skibene skulle efter min Opfattelse være udrustede dels med kraftige Maskiner, dels med godt Artilleri. Bore vidt ubstrakte Kyster fordrer, at vi skulle have mange Fartøier for at forsvare disse Kyster, og Farvandet ere af den Bestaffenhed, at det forekommer mig, at Forsvaret vilde være langt bedre betrygget, hvis Skibene ikke vare saa dybtgaaende, saa at de kunde bevæge sig langt friere. Det er min Betragtning, og jeg finder saaledes, at Folkethingets Standpunkt i den Henseende fuldstændig samstemmer med mit.

Hvad angaar de øvrige Ændringsforslag til §§ 22, 23 og 26 vedrørende den høitærede Krigs- og Marineminister, tror jeg neppe, at de Forslag, der iøvrigt ere fremsatte, ere af en saadan Natur, at den høitærede Minister for Alvor vil berede Finansloven Vansteligligheder af Hensyn til dem. Naar der kan være enkelte Punkter, som den høitærede Minister sætter større Pris paa at faae gennemførte, vil jeg dertil sige, at det fore-